

Исакъ.

Сега му е времето и безъ много забикалки... (разтрива ржцѣ).

ЯВЛЕНИЕ 6.

ИВАНКУ И ИСАКЪ.

Исакъ (влиза бърже и като че уплашенъ).

Славний войводо и великий мой господарь! (покланя се низко).

Иванку (стрѣснѣто става).

А! ти ли си?

Исакъ (покланя се пакъ).

Прости мене старца, за дѣто имахъ дързоста да прекъсамъ спокойното течение на свѣтлитъ ти мисли... но, старъ сжмъ, славний войводо, и не можяхъ да предвариж...

Иванку.

Нѣма ништо, старче; любовта ти къмъ мене позната ми е (сѣда).

Исакъ.

Колко ми е драго, Иванко! Днешниятъ день е празникъ за мене... Отъ кога не сжмъ ималъ тази радостъ!...

Иванку.

Мене съкогажъ ми е било приятно да дохождамъ тукъ и да се разговарямъ съ тебе, добрий ми Исаче. Твоятъ разговоръ и твоитъ съвѣти винжги сж ми били полезни, но по разни работи... Сѣдни.

Исакъ (покланя се пакъ).

Сѣ тѣй си добъръ къмъ мене, Иванко, и нѣма край на твоята добрина... Мене тукъ много пд-ми е добъръ, отколкото кога бѣхъ при Императорътъ. И сѣ на твоята добрина трѣба да благодариж... (сѣда).